

Stillingen til dette Spørgsmaal. Den foregaaende Regering havde instrueret Gesandterne til at udtale, at den danske Regering intet vilde vide af Internationaliseringstanken, overhovedet ønskede Grænsen trukket hurtigst muligt, simpelt hen efter Afstemningens Resultat, uden at der er nævnt noget om, at vi ogsaa kunde ønske, at der kunde tages økonomiske og geografiske Hensyn.

Det var denne meget skarpe og meget ensidige Instruktion, som ikke burde staa uden Korrektiv et Øjeblik længere end højst nødvendigt. Derfor var det ganske naturligt, at vi, hvis Anskuelse i denne Henseende gik i anden Retning, skyndte os at udsende en Instruktion, der kunde lede Gesandterne i anden Retning end den, vore Forgængere havde anvist. Saaledes var vor Handlemaade fuldkommen naturlig. Men hvorledes den foregaaende Regering kan forlige sin Handlemaade med et bestemt Tilsagn om ikke at foretage afgørende Skridt i den sønderjydske Sag eller udstede nogen afgørende Instruktion i denne Sag uden efter Forhandling med Partierne, forstaar jeg ikke, lige saa lidt som jeg forstaar den Udnævnelse af en sønderjydske Minister, der i sin Tid fandt Sted, hvilket var en saa indgribende og i sine Følger betydningsfuld Handling i den sønderjydske Politik, at der herom ubetinget burde have været konfereret med Partierne.

Med Hensyn til Bekymringen for, at Regeringens Instruktion og den Politik, Regeringen har i den sønderjydske Sag, skulde være følt som noget overraskende, noget pludseligt, et Spring, kan jeg fuldkommen berolige det ærede Medlem. Der har ikke været den mindste Indvending herimod fra vort Partis Side, og jeg har heller ikke hørt nogen Indvending fra det konservative Folkepartis eller Erhvervspartiets Side, disse Partier, som tilsammen danner et betydeligt Flertal her i dette Ting. Noget Spring er der i sig selv heller ikke Tale om. Vi fastholder udtrykkelig de Rigsdagsresolutioner, som man herfra har bygget sin Politik paa. Vi har ikke ment, at Folkeafstemningens Resultat tillod en Indlemmelse af Flensborg og 2den Zone i Danmark. Vi har ønsket en midlertidig Ordning til at raade Bod paa en uklar Situation og til at raade Bod paa Manglerne ved Afstemningen, saaledes som den er foregaaet. Om noget Spring kan der heller ikke af den Grund være Tale, at til Eksempel jeg under alle mine Udtalelser under Valgkampagnen stillede mig

paa nøjagtig samme Standpunkt, som jeg har stillet mig paa her. Hr. Borgbjerg undrede sig over, at jeg ikke havde stillet mig paa samme Standpunkt her under Forhandlingen Søndagen den 11. April. Jeg var bortrejst og kom først under den allersidste Del af Forhandlingen, og jeg erindrer ikke, at der under den lille Del af Forhandlingen, jeg overværede, blev rettet noget Spørgsmaal i saa Henseende. Men i hvert Tilfælde har jeg udtalt mig offentlig saa mange Gange om denne Sag i ganske samme Aand, som Regeringen nu har handlet, saa heri ligger intet Spring og kan der ingen Overraskelse være.

Der spurgtes, hvad vi dog vilde opnaa, hvis Forhaabningerne ikke gaar i Opfyldelse. Maa jeg med Hensyn til Forhaabningerne sige, at jeg begriber ikke, hvorledes flere ærede Medlemmer har faaet den Opfattelse, at der i min Tale i Gaar udtaltes bestemte Forhaabninger. Jeg har omhyggelig undgaaet at vække Forhaabninger eller Mistrøstning med Hensyn til denne Sag. Men hvad vil man opnaa, siges der, hvis Forhaabningerne ikke gaar i Opfyldelse? Ja, jeg kan sige, hvad jeg mener, Regeringen har opnaaet, og hvad de Partier, som i denne Sag støtter den, har opnaaet. Det er, at vi har bevaret Bevidstheden om at have gjort, hvad der var muligt for at sikre vore Landsmænd i 2den Zone og for at sikre vigtige danske Interesser i Fremtiden. Og der spurgte Hr. Borgbjerg mig, hvor det var muligt, [at jeg, som havde Kendskab til Historien denne Sag vedrørende, kunde tænke mig en saadan Ordning, og at jeg kunde gaa med til de frygtelige Farer, som deri vilde ligge. Hr. Borgbjerg vil jo vide af mine Udtalelser tidligere, hvorledes jeg ser paa denne Sag. Jeg ser Farerne paa en anden Led end han. Jeg mener, denne Ordning er et Middel, hvorved vi kan undgaa en meget betydelig Fare for Danmark eller i hvert mildne den væsentligt.

Maa jeg endelig besvare en Bemærkning af Hr. Rode med Hensyn til den politiske Krise. Han spurgte, hvad jeg, da jeg omtalte Kongens Opgave, mente med Ordet Konge, om jeg mente Kongen dækket af en Minister; ja, selvfølgelig mente jeg Kongen dækket af en Minister, thi andet Begreb om Kongens Udøvelse af sin Myndighed har vi ikke ifølge den danske Grundlov. Men det var ogsaa Tilfældet her. Det er ganske fejlagtigt, naar der har staaet i en vis Presse, at Hans Majestæt afskedigede daværende Statsminister Zahle ved den Samtale, der